

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ

Τό Σάββατον, 15^{ον}/28^{ον} Ἰουλίου 2018, ἔλαβε χώραν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ διά Συνοδικῆς ἀποφάσεως διωρισθέντος Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Βορείου Ἰορδανίας μέ ἔδραν τήν πόλιν Ἴρμπετ Ἀρχιμανδρίτου π. Ραφαήλ.

Ἡ ἐγκατάστασις αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς θείαν Λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Ἴρμπετ, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τοῦ ἐγκαθισταμένου Ἀρχιμανδρίτου Ραφαήλ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν βορείῳ Ἰορδανία, τῶν ἐφημερίων τῆς πόλεως Ἴρμπετ Πρεσβυτέρου π. Ἀμπντάλλα καί Πρεσβυτέρου π. Ἰωάννου, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ἀραβιστί καί ἑλληνιστί καί μετέχοντος πολλοῦ λαοῦ, προσευχομένου καί δεομένου ὑπέρ τοῦ ἐγκαθισταμένου νέου ποιμένος αὐτῶν.

Πρός τόν Ὀρθόδοξον λαόν τοῦτον ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί, ὡς ἔπεται:

«Πρεσβύτερος τούς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος καί μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καί τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνετε τό ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ θεοῦ μή ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδέ αἰσχροκερδῶς, ἀλλά προθύμως, μήδ' ὡς κατακυριεύσαντες τῶν κλήρων, ἀλλά τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου», (Α΄ Πέτρου 5, 1-3), παραγγέλλει τοῖς πρεσβυτέροις ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ὅσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρῖτα π. Ραφαήλ,

Ἡ ἀγία καί Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τήν ἐπί σειράν ἐτῶν εὐδόκιμον διακονίαν σου ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου ἐν Βηθλεέμ, ὡς καί τήν μετά Θείου ζήλου ποιμαντικήν σου δραστηριότητα, ἦν ἀνέπτυξας, διωρίσατο ὑμᾶς τῇ Ἡμετέρᾳ Πατριαρχικῇ καί Πατρικῇ εἰσηγήσει Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον ἐν τῷ βορείῳ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας μέ ἔδραν τήν μεγαλόπολιν Ἴρμπετ.

Τήν νέαν ταύτην ποιμαντικήν διακονίαν ἐν τῷ ἀμπελῶνι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας παμμήτορος τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας, καλεῖσαι νά ἀναλάβῃς ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου λέγοντος «καί τίς ὁ κακώσας ὑμᾶς, ἐάν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταί γένησθε;», (Α΄ Πέτρ. 3,13).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι «ὁ μέν θερισμός πολὺς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι», (Ματθ. 9,37) ἀφ' ἐνός· «καί ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καί ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τόν λόγον [τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου] καί ἄκαρπος γίνεται», (Ματθ. 13,22) ἀφ' ἑτέρου, ὡς καταδεικνύουν καί τά σημεῖα τῶν καιρῶν.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἔχουσα πρῶτον αὐτῆς Ἱεράρχην, τόν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χειροτονηθέντα, ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον καί λαχοῦσα τόν κλῆρον τῆς πνευματικῆς αὐτῆς δικαιοδοσίας ἐν τῇ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας ἐκατέρωθεν τῶν ρεῖθρων τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, οὐκ ἐπαύσατο εὐαγγελίζεσθαι τήν σταυρικήν καί κενωτικήν καί θυσιαστικήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἀκούουσα καί πάλιν εἰς τούς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου λέγοντος· «εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε, ὅτι καί Χριστός ἔπαθεν ὑπέρ ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδέ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι Αὐτοῦ, ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδῶρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει παρεδίδου δέ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τάς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι Αὐτοῦ ἐπί τό ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε, (Α΄ Πέτρ. 2, 21-24).

Ἀδιάψευστα μαρτύρια καί τεκμήρια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἀγάπης

τοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν τά εἰς τά σπλάγχνα τῆς εὐλογημένης γῆς τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας φυλασσόμενα διά μέσου τῶν αἰώνων καί τά νῦν ἀναδεικνυόμενα Ἑλληνορθόδοξα μνημεῖα ὡς καί αἱ ζῶσαι Χριστιανικάί καί δὴ Ἑλληνορθόδοξοι Κοινότητες, αἱ ὁποῖαι ἀπολαμβάνουν τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν ταυτότητος, ἀλλά καί τῆς πλήρους ἐλευθερίας ἐξασκήσεως τῶν λατρευτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν. Τήν ἀλήθειαν ταύτην μαρτυροῦν οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ (Ἴρμπετ) καί τοῖς περιχώροις αὐτῆς διαβιοῦντες, Χριστιανοί ἐν ἀρμονίᾳ τῶν ἑτεροθρήσκων συμπολιτῶν αὐτῶν.

Ἡ γεραρά Ἁγιοταφίτικῆ ἡμῶν Ἀδελφότης, ἡ ἀναδειχθεῖσα ὑπό τῆς θείας προνοίας φύλαξ καί λειτουργός τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί διάκονος τοῦ Χριστιανικοῦ ποιμνίου ἡμῶν συνεχίζει τήν ἀποστολήν αὐτῆς, στοιχοῦσα εἰς τό τοῦ θείου Παύλου παράγγελμα τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ λέγοντος: «σύ δέ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τήν διακονίαν σου πληροφόρησον», (Β΄ Τιμ. 4,5).

Σύ δέ λοιπόν, πάτερ Ραφαήλ, γνήσιον τέκνον τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος πληροφόρησον, δηλαδή φέρε εἰς πλήρες καί αἴσιον πέρας, τῆς διακονίας, ἡ ὁποία σοῦ ἀνετέθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Πολλαπλασίασον τό ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δοθέν σοι τάλαντον τοῦ οἰκονόμου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, συνεχίζων τό θεάρεστον ποιμαντικόν ἔργον τοῦ προκατόχου τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, «τύπος γινόμενος τοῦ ποιμνίου», (Α΄ Πέτρ. 5,3).

Τούς δέ συμπρεσβυτέρους σου τίμησον «ὡς συνέδριον θεοῦ καί σύνδεσμον τῶν ἀποστόλων» (Ἁγ. Ἰγνάτιος) «Ἱερωσύνη γάρ ἐστὶ, τό πάντων ἀγαθῶν ἐν ἀνθρώποις ἀναβεβηκός· ἧς ὁ καταμανεῖς, οὐκ ἄνθρωπος ἀτιμάζει, ἀλλά θεόν καί Χριστόν Ἰησοῦν, τόν πρωτότοκον καί μόνον τῇ φύσει τοῦ Πατρός Ἀρχιερέα. Πάντα οὖν ὑμῖν μετ'εὐταξίας ἐπιτελείσθω ἐν Χριστῷ. Οἱ λαϊκοί τοῖς διακόνοις ὑποτασσέσθωσαν. Οἱ διάκονοι τοῖς πρεσβυτέροις· οἱ πρεσβύτεροι τῷ Ἐπισκόπῳ· ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Χριστῷ, ὡς αὐτός τῷ Πατρί», παραγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος. (ΒΕΠ, τόμος 2^{ος} σελίς 315).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἐν Χριστῷ εὐταξίαν συνιστᾷ ἡ μέριμνα τοῦ Πνευματικοῦ Ποιμένος καί μάλιστα τῶν προεστώτων Πρεσβυτέρων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ θεῖος Παῦλος λέγει «τό δέ καλόν ποιοῦντες μή ἐκκακῶμεν· καιρῷ γάρ ἰδίῳ θερίσομεν μή ἐκλυόμενοι. Ἔρα οὖν ὡς καιρόν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν πρὸς πάντας, μάλιστα δέ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως», (Γαλ. 6, 9-10).

Εἰς τοῦτο πράγματι διεκρίθησαν πάντες οἱ ἅγιοι καί δὴ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἡ σήμερον τιμωμένη ἁγία μάρτυς Ἰουλίττα μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κηρύκου, οἵτινες ἀνεδείχθησαν «ἀστέρες φαιδροί ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, φωταγωγοῦντες τήν γῆν τοῖς θαύμασιν αὐτῶν» κατά τόν μελωδόν.

Αὐτούς καί ἡμεῖς ἱκετεύσωμεν, ἵνα πρεσβεύουσιν μετὰ τῆς ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν δωρηθῆναι ὑμῖν, πάτερ Ραφαήλ, Πνεῦμα ἡγεμονικόν καί Ποιμαντικόν, ἡμῖν δέ ἔλεον καί εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ δέ σεβαστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Ἀμπντάλλα σὺν τῷ οἴκῳ Αὐτοῦ καί τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Ἰορδανίας δύναμιν, ὑγιείαν κατ' ἄμφω καί μακροήμερουσιν ἐπ' ἀγαθῷ πάντων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ταύτης καί ὑπέρ τῆς διαφυλάξεως τῶν ἱερῶν τόπων καί δὴ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, τῶν τελούντων ὑπό τήν Βασιλικήν Αὐτοῦ κουστωδίαν.

Καί νῦν, Ὀσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα Πάτερ Ραφαήλ, λάβε τόν Τίμιον τοῦ Κυρίου Σταυρόν, τό ὄπλον κατά τοῦ διαβόλου, ἵνα ἐν αὐτῷ καί δι' αὐτοῦ κατευθύνης τά βήματα τοῦ ποιμνίου σου πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, Ἀμήν”.

καί ἀντεφώνησε ὁ Πατριαρχικός Ἐπιτροπος Ἀρχιμανδρίτης Ραφαήλ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα.

Ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μέ αἰσθήματα βαθείας τιμῆς, ὀφειλομένου σεβασμοῦ καί πνευματικῆς χαρᾶς Σᾶς ὑποδεχόμαστε σήμερα στό Ἴρμπεντ, τή
ν

ἔδρα τῆς Πατριαρχικῆς Περιφερείας Βορείου Ἰορδανίας μέ τό Εὐαγ

καί τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, τούς Προσκόπους καί ὄλους, ὅσοι ἐργάζονται στήν Ἐκκλησία καί τούς παρακαλῶ μέ τόν ἴδιο ζῆλο νά συνεχίζουν τό ἔργο τους.

Ὅλοι μέσα στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά συμμετέχουν καί νά ἀξιοποιοῦνται μέ τά χαρίσματα πού τούς ἔχει δώσει ὁ Θεός. Μαζί τους γίνεται σήμερα μιά νέα ἀρχή στή διακονία τῆς Περιφέρειας μας. Μόνος μου δέν θά μπορέσω νά κάνω τίποτε. Ὅλοι μαζί θά κάνουμε ὅ,τι μπορούμε. Γι' αὐτό τούς θέλω μαζί μου Κληρικούς καί λαϊκούς συνεργάτες τῆς Ἐκκλησίας, ζητῶ τίς προσευχές τους καί τή συναντίληψη, τή συνδρομή καί τή συνεργασία.

Αἰσθάνομαι βαθύτατη τήν ἀνάγκη, νά ἀπευθύνω θερμές εὐχαριστίες πρὸς ὄλους, ὅσοι βρίσκονται σήμερα στόν ἱερό αὐτόν χῶρο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Πρὸς τούς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπεβλήθησαν στόν κόπο νά ἔρθουν γιά νά συμμετάσχουν στήν ἔναρξη τῆς νέας μου διακονίας. Τούς ἱερεῖς, τίς χορωδίες, τούς νέους καί τίς νέες, τούς προσκόπους καί ὄλους ἐσᾶς, σᾶς εὐχαριστῶ καί σᾶς παρακαλῶ νά προσεύχεστε γιά τήν ἀναξιότητά μου.

Ἐπίσης θέλω νά εὐχαριστήσω ὅλες τίς ὑπηρεσίες ἀσφαλείας, οἱ ὁποῖες συμμετέχουν μαζί μας ἀπό νωρίς τό πρωί. Καί δοξάζουμε τό θεό γιά τήν εὐλογία τῆς ἀσφαλείας στήν εὐλογημένη πατρίδα μας, ὀφειλομένη στή σοφή Χασιμιτική ἡγεσία ὑπό τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα Ἀμπντουλλάχ Μπίν Ἄλ Χουσάϊν.

Μακαριώτατε.

Ἰδιαίτερως Σᾶς εὐχαριστῶ ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μου, γιά τήν ἐμπιστοσύνη Σας στό πρόσωπό μου, γιά τίς πατρικές Σας συμβουλές, γιά τήν στοργική Σας ἀγάπη καί Σᾶς παρακαλῶ πολύ νά προσεύχεσθε νά ἐπιτελῶ τά καθήκοντά μου μέ φόβο θεοῦ.

Ζητῶ τήν Πατριαρχική Σας εὐλογία καί υἱϊκῶς ἐκ βαθέως εὐχομαι ὁ Τριαδικός Θεός νά Σᾶς χαρίζει ἐπί ἔτη πολλά ἀκαταπόνητη ὑγεία, μέ θερμουργό πίστη καί Σταυροαναστάσιμο φρόνημα, ὥστε, καθοδηγούμενος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, νά ὀδηγεῖτε τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τοῦ παλαιφάτου Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων

σέ διαρκῆ πνευματικὴ καρποφορία καί νά ἀκτινοβολεῖτε στή σύγχρονη ἐποχή τό Φῶς τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως”.

Ἄμα τῆ ἀπολύσει, ὁ λαός λαβών τό ἀντίδωρον ἠσπάσθη τήν χεῖρα τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἦκολούθησε συγκέντρωσις εἰς τήν αἴθουσαν διά τό κέρασμα.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη μεσημβρινή τράπεζα εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως ὑπό τοῦ Πατριαρχείου. Διαρκούσης τῆς τραπέζης ταύτης ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἑλληνιστί:

«Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος ἀποστυγνοῦντες τό πονηρόν κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῆ φιλαδελφείᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῆ τιμῆ ἀλλήλους προηγούμενοι», (Ρωμ. 12, 9-10). μηδενί κακόν ἀντί κακοῦ ἀποδιδόντες· προνοούμενοι καλά ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν, τό ἐξ ὑμῶν μετά πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες (Ρωμ. 12, 17-18), παραγγέλλει ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοί καί Σεβαστοί Πατέρες καί ἀδελφοί,

ἀξιότιμοι κυρίαί καί κύριοι,

Εὐχαριστοῦμεν τόν ἅγιον καί πανοικτίρμονα θεόν, ὁ Ὅποῖος μᾶς ἠξίωσεν νά τελέσωμεν τήν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπί τῆ εὐλογημένη ταύτῃ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Ἐπιτρόπου, ἐν τῆ μεγαλουπόλει τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἴρμπετ, καί τῶν περιχώρων, Ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ραφαήλ.

Χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως, διότι ἡ ποιμαντικὴ φροντίς καί μέριμνα τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐν τῆ πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ ἐκατέρωθεν τῶν ρείθρων τοῦ Ἰορδάνου συνεχίζεται ἄνευ τινός προσκόμματος. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τήν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καί λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων, τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουσιν ὅλαι αἱ θρησκευτικαί καί δὴ Χριστιανικαί Κοινότητες ἐν τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας.

Ἡ ἀποστολή τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἐρείδεται ἐπὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καί ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου» καί «ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν», (Ματθ. 22, 37-39).

Ὁ ἀγαπῶν τόν Θεόν «ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ» δέν δύναται παρά νά ἀγαπᾷ καί τόν πλησίον αὐτοῦ, δηλαδή τόν συνάνθρωπόν του, ὡς κηρύττει καί ὁ θεῖος Παῦλος: «Προνοοῦμενοι καλά ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν τό ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες», (Ρωμ. 12,18).

Τήν μετὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰρήνευσιν εὐαγγελίζονται καί κηρύττουν τά Πανάγια Προσκυνήματα, τά ὁποῖα μετ' αὐτοθυσίας καί αὐταπαρνήσεως διακονεῖ διά μέσου τῶν αἰώνων τό μοναστικόν τάγμα τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ συμβολή τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου μετὰ τῆς Ἁγιοταφιτικῆς αὐτοῦ Ἀδελφότητος, τόσον εἰς τήν διαφύλαξιν τῶν ἀγίων Τόπων ὡς τόπων λατρείας καί προσευχῆς, ὅσον καί εἰς ἀρμονικήν συνύπαρξιν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων καί γενικώτερον τῶν πιστῶν τῶν Ἀβραμιαίων θρησκειῶν ἀναγνωρίζεται ὑπό πάντων, ἰδιαίτέρως δέ ὑπό τοῦ σεβαστοῦ ἡμῖν Βασιλέως τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν Χουσεῖν τοῦ Β΄, ὑπό τήν ἐπιτήρησιν (custody), τοῦ ὁποίου τελοῦν τά ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερά Προσκυνήματα Ἰσλαμικά καί Χριστιανικά.

Ἡμεῖς ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ σοφοῦ Παύλου: «τά τῆς εἰρήνης διώκωμεν καί τά τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους», (Ρωμ. 14,19), προέβημεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τόν διορισμόν Πατριαρχικῶν Ἐπιτρόπων ἐν Ἀμμάν, Μαδηβᾶ, Ἴρμπετ καί ἀλλαχοῦ, ἵνα τοιουτοτρόπως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τάς πνευματικές καί κοινωνικές ἀνάγκας τοῦ Χριστεπωνύμου εὐλαβοῦς ἡμῶν ποιμνίου, ἀλλά καί νά ἐνισχύσωμεν τό δύσκολον μέν, θεάρεστον δέ ποιμαντικόν ἔργον τῶν ἀγαπητῶν ἡμῖν καί εὐσεβῶν Ἱερέων.

Ἐπὶ δέ τούτοις, κρίνομεν πρέπον, ὅπως ἐκφράσωμεν τάς θερμάς

Ἡμῶν εὐχαριστίας εἰς πάντας ὑμᾶς, τούς τιμήσαντας διά τῆς παρουσίας ὑμῶν τήν ἱεράν ταύτην ἐκδήλωσιν, ἰδιαιτέρως δέ εἰς τάς τοπικάς πολιτικάς, στρατιωτικάς καί ἀστυνομικάς ἀρχάς, πολλῶ δέ μᾶλλον εἰς τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν σεβαστόν καί ἀγαπητόν Ἡμῖν Ἄνακτα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν Χουσεῖν τόν Β΄, τοῦ ὁποίου ἡ ἡγετική οἰακοστροφία ἀποτελεῖ ἐγγύησιν σταθερότητος καί εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καί τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διαβιούντων ἐθνικο-θρησκευτικῶν κοινοτήτων. Εἶησαν Αὐτοῦ πολλά τά ἔτη.

Τέλος, θά ἦτο παράλειψιν νά μήν ἐπαινέσωμεν τό ὑπό τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου ἐπιτελεσθέν ποιμαντικόν καί κοινωνικόν ἔργον κατά τήν θητείαν αὐτοῦ ὡς Πατριαρχικοῦ Ἡμῶν Ἐπιτρόπου ἐν Ἰρμπετ. Τόσον εἰς τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ραφαήλ, ὅσον καί εἰς τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Πέλλης κ. Φιλούμενον εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τήν νέαν αὐτῶν διακονίαν καί ἀποστολήν. Ἀμήν».

καί ὁ ἐγκατασταθεῖς Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἀρχιμανδρίτης Ραφαήλ ἀντεφώνησε διά τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

“Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα.

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι ἱστορική γιά τήν Βόρειο Ἰορδανία καί ὅλοι μας δεχόμεστε τήν ἐπίσκεψή Σας ὡς μάννα ἐξ οὐρανοῦ καί δρόσο τήν ἐξ Ἀερμών. Ἡ ἐπίσκεψή Σας, περιποιεῖ γιά ὅλους μας ἰδιαίτερη τιμή καί εὐλογία.

Ἀξιωθήκαμε σήμερα, νά σᾶς δοῦμε στόν Ἱερό Ναό τοῦ ἀγίου Γεωργίου ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, προεξάρχοντα τῆς θείας Λειτουργίας, «εὐλογοῦντα καί ἀγιάζοντα ἡμᾶς» καί τώρα μέ χαρά καί ἀγαλλίαση Σᾶς βλέπουμε στήν κορυφή τῆς Τραπέζης, Ἐσᾶς, τόν κλείζοντα τόν Πάνσεπτο Πατριαρχικό θρόνο τῆς πόλεως τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, τόν θρόνο τοῦ ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Γι΄ αὐτό, ἔμπλεοι χαρᾶς καί ἱερᾶς συγκινήσεως, ἐπαναλαμβάνουμε τό δαυϊτικό «Κύκλω τῆς τραπέζης σου ὡς στελέχη βλέπων τά ἔκγονά σου, χαῖρε, εὐφραίνου προσάγων ταῦτα τῷ Χριστῷ

Ποιμενάρχα». Δεχθεῖτε τίς ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστίες μου.

Εὐχαριστῶ τούς ἀγίους Ἀρχιερεῖς, τούς ἱερεῖς καί Διακόνους γιά τήν εὐλογητή παρουσία τους.

Εὐχαριστῶ τίς Ἀρχές τοῦ τόπου, οἱ ὅποιοι παρεκάθησαν στό σημερινό γεῦμα πού παρατίθεται πρός τιμήν Σας, ἐκφράζοντας μέ αὐτό τόν τρόπο τόν σεβασμό τους πρός τό παλαίφατο Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων καί τό Τίμιο Πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ οἰακοστρόφου Του, τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Κατά τήν πρόσφατη ἐπίσκεψή μου στά Γραφεῖα τους, Μακαριώτατε, ἔγινα ἀποδέκτης τῶν ἐκδηλώσεων ἐνθουσιασμοῦ καί σεβασμοῦ ὄλων, πρός τό ταπεινό μου πρόσωπο. Καί οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές, ἦταν τόσο θερμές πού μοῦ ἔδιναν τήν αἴσθηση, ὅτι μέ γνώριζαν ἐκ τῶν προτέρων. Αὐτό προκάλεσε μέσα μου αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης ἀπέναντι στήν ἀγάπη τους καί μέ καθιστοῦν περισσότερο ὑπεύθυνο στήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων μου.

Ἐπίσης, αὐτή τήν εὐλογημένη ἡμέρα εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας στήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας κ. Ἀμπντουλλάχ Ἴμπιν Ἄλ Χουσάϊν ὑγιεία, καί δύναμη στό δύσκολο ἔργο του, στήν εὐλογημένη αὐτή χώρα, τή χώρα τῆς εἰρήνης, τῆς ἀσφαλείας καί ἀρμονικῆς συνυπάρξεως ὄλων τῶν ἀνθρώπων.

Κατακλείοντας τήν προσλαλιά μου, ὑψώνω ὄμματα ψυχῆς καί καρδίας πρός τόν τῶν ἀπάντων θεό καί Δεσπότη καί Κύριο λέγοντας:

«θεοφίλου τοῦ Μακαριωτάτου, θειοτάτου τε καί Παναγιωτάτου, Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης, Συρίας, Ἀραβίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καί Ἁγίας Σιών, πολλά τά ἔτη».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας